

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/101/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116213649
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3116213649.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobcov 1/ H. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M., Q. XX a 2/ Y. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M., Q. XX, obaja zastúpení Advokátskou kanceláriou JUDr. Jozef KOVÁČIK, s.r.o., so sídlom Trenčína, Legionárska 6434/2 proti žalovanému R. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XXX, o ochranu osobnosti, na odvolania žalovaného a Y. S., rod. Y., bytom L. XXX proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 17C/144/2016-257 zo dňa 09. januára 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie Y. S., rod. Y., bytom L. XXX odmieta.

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobcovia 1/ a 2/ majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ktorú náhradu trov konania je žalovaný povinný žalobcom 1/ a 2/ zaplatiť spoločne a nerozdielne v sume, aká bude vyčíslená rozhodnutím súdu prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti o odstránenie tabule a o odstránenie kríža z podstenia a zo steny domu so súpisným číslom 300 postavenom na pozemku parc.č. 879/1 zapísanom na LV č. XXX pre katastrálne územie Soblahov zastavil /výrok I./, žalovanému uložil povinnosť písomne sa ospravedlniť žalobcom doporučeným listom adresovaným žalobcom na adresu ich trvalého bydliska, a to s týmto textom: "Žalovaný R. S., narodený XX.XX.XXXX, sa ospravedľujem Vám žalobcom H. F. a Y. F. za moje vulgárne správanie sa voči Vám, ktorého obsahom boli oplzlé, vulgárne a aj rasové urážky Vás žalobcov v období od júla 2015 do februára 2016." /výrok II./, žalovanému uložil povinnosť nahraďiť žalobkyni 1/ nemajetkovú ujmu v sume 500 eur /výrok III./ a nahraďiť žalobcovi 2/ nemajetkovú ujmu v sume 250 eur /výrok IV./, vo zvyšnej časti žalobu žalobcov zamietol /výrok V./ a žalobcom 1/ a 2/ priznal spoločne a nerozdielne voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 16,68 % /výrok VI./. Na odôvodnenie tohto rozsudku súd uviedol, že žalobcovia sa podanou žalobou domáhali, aby súd rozhodol o 1/ uložení povinnosti žalovaného z podstenia a zo steny domu súp.č. XXX na pozemku parc.č. XXX/X zapísanom na LV č. XXX k.ú. Soblahov odstrániť tabuľu s nápisom "H. F. L. - skurvená cigánska piča", lopatu, rýľ a kríž a aby sa zdržal ďalšieho umiestňovania týchto predmetov takým spôsobom, že budú viditeľné z miest verejnosti dostupných a z dvora žalobcov nachádzajúceho sa na pozemkoch parc.č. 874 o výmere 44 m² - zastavané plochy a nádvoria, parc. č. 876 o výmere 88 m² - zastavané plochy a nádvoria zapísaných na LV č. XXXX k.ú. L., ďalej o 2/ uložení povinnosti žalovaného písomne sa ospravedlniť žalobcom doporučeným listom adresovaným na ich miesto trvalého pobytu s obsahom: "Žalovaný ospravedľujem sa Vám žalobcom za moje vulgárne správanie sa voči Vám, obsahom ktorého boli oplzlé, vulgárne, rasové urážky Vás žalobcov v období od júla 2015 do februára 2016." a nakoniec o 3/ uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcom náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1.500 eur. V

priebehu konania vzali žalobu späť v časti o odstránenie tabule, čo odôvodnili tým, že od marca 2017 sa na múre susedného domu už nenachádza predmetná tabuľa a od mája 2017 ani kríž. V tejto časti súd potom konanie podľa § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len CSP/. Vo veci samej súd vykonal dokazovanie, z ktorého zistil, že sporové strany sú susedia v obci Soblahov, pričom žalobcovia využívajú rodinný dom v tejto obci na trávenie voľného času mimo svojho trvalého bydliska. V bežnom ponímaní ju užívajú ako chalupu, teda na chalupárčenie. Žalovaný je ich susedom, ktorý tu má svoje bydlisko, obydlie. Z výsluchu žalobcov, z výsluchu svedkyne, z prehraných kamerových záznamov a z oboznámených fotografií súd zistil, že žalovaný sa v období od júla 2015 do februára 2016 dopustil správania, v rámci ktorého (okrem iného) vulgárne nadával obom žalobcom a osočoval, a to aj v prítomnosti iných ľudí. Žalobkyni 1/ slovné nadával tak, že ju označoval slovami piča cigánska, kurva, škrate pojebaná, kurva cigánska, hovno zasraté, piča vyjebaná. Žalobcovi 2/ nadával tak, že ho označoval slovami blbec, chuj zelený, kokot, sprostý, hovno, prijebanec skurvený, odjeblb. Žalobkyni 1/ slovné uviedol, a to aj v prítomnosti iných osôb (neznámych okoloidúcich), že si má dať urobiť DNA testy, či nie je cigánka, že sa vyspala s celým plukom vojakov, napríklad že je matka pluku, že mala údajne 3x potrat. Žalobcovi 2/ slovné uviedol, že vychodil základnú školu, že donášal na nadriadených. Na podporu uvedeného zistenia, že žalovaný vulgárne nadáva žalobcom a nejde o exces, jednorazové vybočenie z normálu, súd konštatoval, že žalovaný sám vo vyjadrení k žalobe uviedol, že je pravdou, že im vulgárne nadával, pretože mu praskli nervy, čo trvalo asi tri minúty, za čo dostal v priestupkovom konaní pokutu. Aj z priestupkového spisu OU-TN-OVVS2-2015/024548, predovšetkým z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že žalovaný sa v rozhodnom období vulgárne vyjadroval k žalobcovi 2/, pretože mu napísal dňa 15.07.2015 sms správu s textom "ahoj kokot", čo priznal žalovaný v priestupkovom konaní. Z kamerového záznamu zo dňa 01.02.2016 je celkom zrejmé, že žalovaný sám umiestnil na podstienku predmetného domu, v ktorom býva tabuľu s nápisom "H. F. Stará - skurvená cigánska piča". Táto tabuľa je takisto zachytená aj na fotografii a ako je zrejmé z inej fotografie ako aj zo samotného vyjadrenia žalovaného, táto bola viditeľná z verejnej ulice a cesty (žalovaný sám uvádza vo svojom vyjadrení, že ju uvidel z cesty). Ako vyplýva z výpovedí oboch žalobcov a vypočutej svedkyne, táto tabuľa sa nachádzala na podstienke predmetného domu až do marca 2017. To, že táto tabuľa viditeľná z verejného priestranstva je zrejmé aj z listinného dôkazu, na ktorom je zachytená výpoveď Y. Q., starostu obce L. zo dňa 25.08.2016 podaná v priestupkovom konaní. Z kamerového záznamu zo dňa 31.10.2015 je celkom zrejmé, že žalovaný sám umiestnil na podstienku predmetného domu, v ktorom býva lopatu, rýľ a oceľový kríž, ktoré sú takisto zachytené aj na fotografii. Podľa výpovede svedkyne kríž, lopata a rýľ tam boli umiestnené aj v júni 2017, pričom všetky veci boli viditeľné aj z verejného priestranstva a to od ulice, cesty aj s chodníkom pre peších a to pohľadom ponad bránku žalobcov. Uvedené skutočnosti súd posúdil podľa § 1 ods. 1, § 11, § 13 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že žalobcovia sa podanou žalobou domáhajú proti žalovanému ochrany svojej osobnosti, do ktorej mal žalovaný zasiahnuť vulgárnymi nadávkami žalobcom, osočovaním a umiestňovaním huteľných vecí na susedný pozemok takým spôsobom, ktorý mal zasiahnuť do ich práva na ľudskú dôstojnosť, občiansku česť a súkromie (t.j. nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia). Zásah do súkromia odôvodňovali žalobcovia tým, že sa im žalovaný vyhrážal a zastrašoval ich (verbálne, zhotovením symbolov smrti, zaháňaním sa sekerou). Do rámca vymedzeného ustanoveniami § 11 až § 13 Občianskeho zákonníka patrí právo na súkromie zahŕňajúce širokú oblasť súkromia fyzickej osoby (najmä jej súkromného života intímnej a rodinnej sféry, vnútorného myšlienkového a citového života). V najširšom zmysle sa toto právo týka aj života v rodine a v manželských a partnerských alebo priateľských či obdobných vzťahoch. Širokej škále prejavov a súčastí súkromného života fyzickej osoby zodpovedá aj možnosť rozmanitých prejavov zásahov do súkromia a ich dôsledkov na chránené osobnostné práva. Porušenie práva na súkromie je potrebné dôsledne odlišovať od prípadov neoprávnených zásahov do práva na česť, dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti. Ustanovenia § 11 až § 13 Občianskeho zákonníka chránia aj ďalšie čiastkové práva fyzickej osoby - právo na jej česť a dôstojnosť v spoločenských vzťahoch, v rodine, na pracovisku, v odborných kruhoch. Ak došlo k neoprávnenému zásahu do cti a dôstojnosti fyzickej osoby, ktorý je objektívne spôsobilý privodiť ujmu (to v prípade zásahov do týchto čiastkových práv znamená mať difamačné dôsledky), dotknutá osoba môže uplatniť právne prostriedky ochrany. Fyzická osoba dotknutá zásahom, má právo domáhať sa na súde, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov, odstránili následky neoprávnených zásahov, poskytlo primerané zadostučinenie. Podaním žaloby na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch sleduje fyzická osoba priznanie materiálnej satisfakcie, pričom pred podaním takejto žaloby nie je nevyhnutné uplatniť právo na poskytnutie morálnej satisfakcie. Súd sa v konaní na základe podanej žaloby zaoberal tým, či konaním žalovaného došlo vo vzťahu k žalobcom (a to každému jednotlivo) k zásahu do ich práva na ľudskú dôstojnosť, občiansku česť a súkromie. Vulgárnym označením žalobkyne 1/ slovami ako piča cigánska, kurva, škrate pojebaná, kurva

cigánska, hovno zasraté, piča vyjebaná, resp. žalobcu 2/ slovami ako blbec, chuj zelený, kokot, sprostý, hovno, prijebanec skurvený, odjeblb nepochybne objektívne bolo zasiahnuté do cti a dôstojnosti oboch žalobcov. Súd prisvedčil argumentácii právneho zástupcu žalobcov, že každá normálna osoba musí vnímať takéto nadávky ako závažnú ujmu. Je teda zrejmé, že žalovaný sa týmto konaním (vulgárnym a hanlivým nadávaním oboj žalobcom) za zistených okolností dopustil neoprávneného zásahu do ich osobnostných práv, a to práva na česť a ľudskú dôstojnosť. Umiestnením tabule s nápisom "H. F. Stará - skurvená cigánska piča", ktorá bola viditeľná aj verejnosťou z verejného priestranstva, žalovaný nepochybne objektívne zasiahol do cti a dôstojnosti žalobkyne 1/ a takisto do práva na súkromie žalobkyne 1/, najmä s prihliadnutím na hanlivé označenie žalobkyne 1/ tým spôsobom, že toto označenie mohli vnímať a nakoniec i vnímali aj iné osoby ako samotná žalobkyňa 1/. Okrem zásahu do práva na česť a ľudskú dôstojnosť žalobkyne 1/ bolo zasiahnuté aj do jej práva na súkromie, pretože toto právo ako je uvedené vyššie, zahŕňa širokú oblasť súkromia fyzickej osoby. V najširšom zmysle sa toto právo týka aj života v rodine a manželských a partnerských alebo priateľských či obdobných vzťahoch. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania tento nápis čítala okrem žalobkyne 1/ a jej manžela (žalobcu 2/) aj svedkyňa H. Q. s jej synom a manželom na návšteve u žalobcov, obyvateľ obce L. Ján Král a je dôvodné predpokladať, že si ju prečítali aj iné osoby prechádzajúce po ulici popri pozemku žalobcov. Je zrejmé, že tým došlo k zásahu týkajúceho sa aj priateľských či obdobných vzťahov žalobkyne X/, teda jej súkromia v širšom zmysle. Samotný žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že ak by bol na mieste žalobcov a keby sa to o neho potklo tak, by tam ceduľa nezostala ani 5 sekúnd. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd rozhodol tak, že uložil žalovanému povinnosť písomne sa ospravedlniť žalobcom doporučeným listom adresovaným žalobcom na adresu ich trvalého bydliska a to s týmto textom: "Žalovaný R. S., narodený 08.01.1958, sa ospravedľujem Vám žalobcom H. F. a Y. F. za moje vulgárne správanie sa voči Vám, ktorého obsahom boli opizdlé, vulgárne a aj rasové urážky Vás žalobcov v období od júla 2015 do februára 2016.", čím žalobcom priznal uplatnené právo na morálnu satisfakciu za neoprávnený zásah do ich osobnostných práv. Písomné ospravedlnenie zodpovedá uvedeným neoprávneným zásahom do osobnostných práv žalobcov. Umiestnenie rýľa a lopaty na podstienok domu, v ktorom žalovaný býva, spôsobom viditeľným z pozemku a domu žalobcov, súd nevyhodnotil ako konanie, ktorý by bolo objektívne spôsobilé zasiahnuť (resp. že by aj skutočne zasiahlo) do osobnostných práv žalobcov (aj v kombinácii s už odstráneným krížom). Aj keď je v umiestnení týchto huteľných vecí možné vidieť zlý úmysel, resp. určitú schválnosť zo strany žalovaného, podľa názoru súdu toto konanie nemožno považovať za také, aby zasiahlo česť a ľudskú dôstojnosť žalobcov, resp. právo na súkromie. Nedosahuje potrebnú intenzitu zásahu, pretože nejde o jednoznačný zásah. Ide viac o domýšľanie si toho, čo chcel žalovaný umiestnením týchto vecí naznačiť, resp. čo tým mienil dosiahnuť, ako o riadny zásah do cti, dôstojnosti, resp. súkromia žalobcov. Preto súd žalobu v časti týkajúcej sa odstránenia lopaty a rýľa z podstenia a zo steny predmetného domu (vrátane zdržania sa ďalšieho umiestňovania týchto vecí), zamietol. Súd sa nakoniec zaoberal aj dôvodnosťou žaloby v časti uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, a to v sume 1.500 eur (podľa vyjadrenia právneho zástupcu žalobcov spoločne a nerozdielne, resp. v polovici pre každého zo žalobcov). V tejto súvislosti súd uvádza, že za neoprávnený zásah do osobnostného práva každého zo žalobcov sa priznáva táto náhrada osobitne, nie ako spoločné plnenie. Osobnosti každého zo žalobcov sú individuálne, a preto aj náhrada za zásah do týchto osobností, musí byť individuálna, samostatná. Vo všeobecnosti platí, že náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch môže súd podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznať vtedy, ak by sa morálna satisfakcia nezdala postačujúca, najmä ak bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti. Dôvody priznania náhrady sú v tomto ustanovení uvedené len demonštratívne. Zákon tu ustanovuje jedinou podmienku priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorá je splnená vtedy, keď sa nemateriálne zadosťučinenie nezdá postačujúce. Súd konštatoval, po posúdení okolností, za ktorých k porušeniu osobnostných práv oboch žalobcov došlo, po posúdení intenzity zásahov, ich trvaní a dôsledkov týchto zásahov, že nemateriálne zadosťučinenie (písomné ospravedlnenie) sa nezdá postačujúce. K neoprávneným zásahom žalovaného do osobnostných práv žalobcov došlo opakovane, po viacerých neúspešných pokusoch žalobcov o upustenie žalovaného od jeho konania a postihnutie konania žalovaného prostredníctvom starostu obce L. a orgánov verejnej moci. Išlo o opakované, nie jednorazové konanie žalovaného, teda o premyslené konanie, ktoré nebolo iba ľudskou reakciou (excesom) na určitý stav, a to zhoršenie susedských vzťahov so žalobcami. Je zrejmé, že každý, kto by sa ocitol v pozícii žalobcov by rovnako ako oni, zle znášal správanie sa žalovaného (suseda). Takéto správanie sa žalovaného objektívne zle vyplýva na pocity žalobcov pri užívaní si ich chalupy, kde trávili svoje voľné chvíle v dôchodkovom veku a to aj so svojimi priateľmi, známymi a pod.. Všeobecne známym úslovím, že "Dobry sused je lepší ako rodina." je vyjadrené objektívne ľudské

hľadisko, že každý chce zažívať vo vlastnej nehnuteľnosti (či už riadnom obydlí alebo na chalupe) pohodu, pokoj a nie čeliť vulgárnym nadávkam (navyše aj rasovým) a vyhrážkam suseda. Takéto správanie nie je ospravedliteľné ani sporom, resp. odlišným názorom sporových strán ohľadne hranice medzi susednými pozemkami. V tejto súvislosti je vhodné uviesť aj to, že žalovaný nie je vlastníkom ani spoluvlastníkom susedného pozemku. V súvislosti s hranicou medzi pozemkami sa teda nejedná ani o jeho vlastnícke právo. V konaní neboli preukázané žiadne neoprávnené zásahy do osobnostných práv žalovaného zo strany žalobcov. Chalupa žalobcov sa nedá preniesť inam, a tak sa jednoducho chrániť pred neoprávnenými zásahmi do ich osobnostných práv. Takisto nejde o vec nepatrné hodnoty, ktorej neužívanie by nebolo pre žalobcov takou závažnou ujmu. Žalobcovia sa tak v dôsledku protiprávneho konania žalovaného ocitli v zložitej situácii týkajúcej sa pokojného užívania ich majetku. Súd vzhľadom na dlhšie trvajúce a opakované zásahy žalovaného do osobnostných práv žalobcov, na nedostatok sebareflexie žalovaného vo vzťahu k jeho protiprávnemu konaniu, na povahu neoprávneného zásahu, ktorého charakteristickou črtou je aj zlý úmysel a plánovitosť, považuje za primerané uložiť mu povinnosť nahraďiť žalobkyňi 1/ nemajetkovú ujmu v peniazoch, a to v sume 500 eur a žalobcovi 2/ v sume 250 eur. Rozdielnú výšku náhrady u oboch žalobcov súd odôvodňuje tým, že hanlivým nápisom týkajúcim sa žalobkyne v 1. rade, ktorý bol viditeľný z verejného priestranstva a s použitím rasového, resp. národnostného označenia, došlo u žalobkyne k väčšiemu zásahu do jej osobnostných práv ako u žalobcu v 2. rade. Uvedená výška náhrad je náhradou zodpovedajúcou efektívnemu zmierneniu následkov neoprávnených zásahov do osobnostných práv žalobcov, povahy zásahov, s prihliadnutím na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Vo zvyšku uplatneného nároku prevyšujúceho súčet priznaných náhrad (700 eur), súd žalobu zamietol. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa pomeru úspechu strán v spore v zmysle § 255 ods.1 a 2, § 262 ods.1 a 2 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. Uviedol, že nesúhlasí s výrokom I. o čiastočnom zastavení konania, pretože chce vedieť, kde sa stratil kríž a tabuľa, keď žalobcovia to majú pod kamerovým systémom. Ďalej uviedol, že sa nikomu nebude ospravedlňovať za žiadne vulgárnosti, nakoľko bol za tieto veci už potrestaný a nikto nebude nič rozmazávať na drobné. Kauza bola ukončená v roku 2015 a odvtedy so žalobcami nekomunikuje. Pokiaľ majú nejakých svedkov, že im nadával, tak nech ho s nimi konfrontujú. Žalobkyňi 1/ nie je ochotný uhradiť žiadnu nemajetkovú ujmu, pretože si všetko spôsobila sama fotografovaním a zverejňovaním. Nie je ochotný zaplatiť nemajetkovú ujmu ani žalobcovi 2/, pretože si to spôsobil on sám. V ďalšom podaní, podanom v rámci zákonnej odvolacej lehoty, žalovaný dodal, že žiadnu tabuľu nepísal, ani tam nedával a nikdy nebol od žalobcov požiadany, ani písomne, ani ústne, aby túto tabuľu odstránil.

3. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrili žalobcovia 1/ a 2/. Navrhli napadnutý rozsudok nakoľko ako vecne správny potvrdiť a priznať im plnú náhradu trov odvolacieho konania. Tvrdenia žalovaného, že chce vedieť kde sa stratil kríž a tabuľa s predmetom konania nesúvisia. Ak to chce vedieť, nech si to zisťuje v inom konaní a nie v tomto. Ostatné tvrdenia žalovaného v jeho odvolaní preukazujú, že sa skutočne voči nim dopustil vulgárností tak, ako tieto boli v konaní preukázané. Nie je pravdivé jeho tvrdenie, že by si žalobcovia spôsobili sami vzniknutú situáciu tým, že všetko fotografovali a zverejňovali. Ak by sa žalovaný správal primerane slušne, tak by predsa nebol dôvod podávať naňho trestné oznámenia a nebol by dôvod, aby ho príslušné orgány aj postihli, resp. jeho konanie preverovali. Opakovanosť protiprávneho konania žalovaného, jeho hrubosť a dĺžka trvania a neúčinnosť trestných oznámení na zmenu správania sa žalovaného ich plne oprávňovala, aby sa domáhali ochrany svojich práv na súde. Nebyť zvukových a obrazových záznamov, ale aj samotného priznania žalovaného, asi by veľmi prácne dokazovali rozsah neprimeraných zásahov žalovaného do ich súkromného života. Napadnutý rozsudok považujú v celom rozsahu za správny, súd dôsledne zistil skutkový stav, aj ho vyhodnotil a oni sú s rozsudkom spokojní.

4. K vyjadreniu žalobcov 1/ a 2/ na svoje odvolanie žalovaný písomne uviedol, že právny zástupca žalobcov nemá informácie o skutkovej podstate danej veci, klienti ho zavádzajú a nemôže tak konať objektívne.

5. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie aj Y. S., rod. Y., bytom L. XXX. Uviedla, že je vlastníčkou pozemku parc.č. 879/1, na ktorom sa nachádzala tabuľa so sporným nápisom, ktorú ale nevidela, pretože za chalupu nechodí, iba jej manžel pri čistení komínov a bežnej údržbe domu. Žalobcovia ako susedia si bez dovolenia fotografovali a kamerovali veci na jej pozemku a bez súhlasu ich zverejňovali.

6. Žalobcovia k tomuto odvolaniu uviedli, že je podané neoprávnenou osobou, pretože Y. S., rod. Y. nie je stranou sporu. Jej odvolanie by malo byť preto odmietnuté.

7. Žalovaný k odvolaniu Y. S., rod. Y. a k vyjadreniu žalobcov na toto odvolanie uviedol, že menovaná síce nie je účastníčkou konania ale je vlastníčkou pozemku a nikomu nedala povolenie na fotografovanie vecí na svojom pozemku. V zmysle § 12 Občianskeho zákonníka je pritom povolenie potrebné nielen na vyhotovenie fotografického záznamu ale aj na jeho použitie. Všetky dôkazy tak boli získané nezákonným spôsobom a celé konanie by preto malo byť zastavené.

8. Odvolací súd, skôr než pristúpil k preskúmaniu veci na základe odvolania žalovaného, sa vyporiadal s odvolaním Y. S., rod. Y. proti rozsudku súdu prvej inštancie. V zmysle § 359 až § 360 CSP môže odvolanie proti rozhodnutiu súdu podať strana sporu, prípadne za zákonom stanovených podmienok intervenient a prokurátor. Odvolateľka Y. S., rod. Y. nie je stranou tohto sporu, nemá v tomto spore postavenie intervenienta a nie je ani prokurátorom. Nie je preto oprávnená na podanie odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu odvolací súd podľa § 386 písm. b) CSP jej odvolanie odmietol ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

9. Pokiaľ ide o odvolanie žalovaného, Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 370 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalovaného, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

10. Čo sa týka rozhodnutia súdu prvej inštancie o zastavení konania v časti o odstránenie tabule a o odstránenie križa z podstenia a zo steny domu so súpisným číslom XXX postavenom na pozemku parc.č. XXX/X zapísanom na LV č. XXX pre katastrálne územie L., tu odvolací súd z obsahu spisu zistil, že v tejto časti vzali žalobcovia 1/ a 2/ svoju žalobu v priebehu konania späť písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 14.09.2017, čo bolo po prvom pojednávaní vo veci, ktoré sa uskutočnilo dňa 07.09.2017. Čiastočné späťvzatie žaloby žalobcov súd prvej inštancie doručil žalovanému do vlastných rúk dňa 20.10.2017. Na čiastočné späťvzatie žaloby žalovaný nijako nereagoval a to až do podania odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 09. januára 2018.

11. V zmysle § 145 v spojení s § 146 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, konajúci súd konanie v tejto časti zastaví, pričom konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí / na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 CSP alebo pojednávanie/.

12. Keďže v predmetnom spore došlo zo strany žalobcov 1/ a 2/ k čiastočnému späťvzatiu žaloby a žalovaný, ktorému táto dispozícia žalobcov so žalobou bola oznámená, nevyjadril s čiastočným späťvzatím žaloby nesúhlas, súd prvej inštancie dôvodne konanie v časti, v ktorej bola žaloba vzatá späť zastavil. Vyjadrenie nesúhlasu žalovaného s čiastočným späťvzatím žaloby až v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie je právne neúčinné, nakoľko je oneskorené /po viac ako dvoch mesiacoch po tom, čo mu bolo čiastočné späťvzatie žaloby oznámené/ a nie je vedené vážnymi dôvodmi /žalovaným deklarovaný cieľ nesúhlasu - zistiť, kde sú tabuľa a križ, nesúvisí s predmetom sporu, ktorým je právo na ochranu osobnosti žalobcov a preto by uvedená skutočnosť, ktorá žalovaného zaujíma nebola v spore zisťovaná/.

13. Preskúmaním veci z ďalších žalovaným v odvolaní uvádzaných dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktoré viedli k vyhláseniu napadnutého rozsudku a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozsudku, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

14. K odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd dodáva, že pokiaľ aj bol žalovaný za nejaké svoje konanie proti žalobcom priestupkovo potrestaný, nezakladá toto potrestanie prekážku pre uplatnenie práv žalobcov na ochranu osobnosti z rovnakého konania žalovaného v občianskom súdnom konaní. Zásada ne bis in idem, podľa ktorej nikde nemôže byť dvakrát potrestaný za ten istý skutok sa vzťahuje na potrestanie, sankciu trestnoprávnej povahy, teda sankciu uloženú buď v trestnom konaní súdnom alebo správnom konaní. Za ten istý skutok nemôžu byť páchatel'ovi v zásade uložené dve takéto sankcie. Nič však nebráni tomu, aby za ten istý skutok bol páchatel' zodpovedný a sankcionovaný z hľadiska trestného, či správneho práva a tiež z hľadiska práva súkromného - civilného /tu zodpovednosť za zásah do práva na ochranu osobnosti v zmysle Občianskeho zákonníka sankcionovaná povinnosťou poskytnúť primerané zadostučinenie/.

15. Rovnako sú nedôvodné námietky žalovaného, že žalobcovia si ujmu na svojich osobnostných právach spôsobili sami. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku jasne a zrozumiteľne na základe

správneho právneho posúdenia v konaní preukázaných skutočností uviedol akého konania sa dopustil žalovaný a ako toto konanie zasiahlo do osobnostných práv žalobcov. Fotografovanie, či vyhotovovanie obrazového záznamu protiprávneho konania žalovaného, či jeho výsledkov /tabuľa, kríž a podobne/ a ani ich použitie v súdnom konaní vedenom na ochranu osobnostných práv žalobcov žiadny zásah do osobnostných práv žalobcov nepredstavuje. Žalobcovia si teda sami svojím konaním žiadnu ujmu na svojich osobnostných právach nespôsobili.

16. Záverom sa odvolací súd vyjadrí aj k námietke zákonnosti dôkazov, ktoré boli v konaní použité. Hoci túto námietku nevzniesol žalovaný ako strana sporu ale tretia osoba, je z pohľadu odvolacieho súdu natoľko závažná, že je potrebné k nej zaujať stanovisko. V konaní boli ako dôkaz použité fotografie a obrazové záznamy, na ktorých je okrem iného zachytený žalovaný, prípadne stena rodinného domu, v ktorom žalovaný žije. Pokiaľ ide o fotografie a obrazové záznamy, kde nie je vidno žalovaného ale len stenu rodinného domu, v ktorom žije, tak tu sú námietky žalovaného ohľadne nezákonne získaného dôkazu právne irelevantné. Ochrana osoby pred zásahom do jej osobnostných práv vyhotovovaním a použitím obrazových snímkou a záznamov bez jej povolenia v zmysle § 12 Občianskeho zákonníka sa týka len snímok a záznamov, ktoré sú spojené s prejavom fyzickej osoby, ktorý má osobnú povahu. Ochrana osobnosti v zmysle § 12 Občianskeho zákonníka teda v zásade nedopadá na obrazové snímky a záznamy, na ktorých dotknutá osoba nie je zobrazená ak len nezobrazujú nejaký osobnostný prejav, ktorý by bolo možné priamo alebo nepriamo spojiť s konkrétnou fyzickou osobou. V tomto prípade obrazové snímky alebo záznamy, na ktorých je okrem iného zobrazená stena rodinného domu, v ktorom žalovaný žije, nezobrazujú žiadny prejav osobnostnej povahy, ktorý by mohol byť spojený s osobami žalovaného alebo vlastníčky domu. Čo sa týka obrazových snímok a záznamov, na ktorých je vyobrazený žalovaný, tu je potrebné pri hodnotení zákonnosti týchto dôkazných prostriedkov vychádzať zo skutočnosti, že žalobcovia nimi dokumentovali protiprávne konanie žalovaného. V takýchto prípadoch je potrebné aplikovať právnu zásadu „ius ex iniuria non orfitur“, teda právo nevzniká z bezprávia. Znamená to, že pri úkone, ktorý nepožíva právnu ochranu /tu konanie žalovaného zasahujúce do osobnostných práv žalobcov/, nemožno zakladať iné práva /právo žalovaného na privolenie s vyhotovením obrazových snímok a záznamov a s ich použitím/. Obrazové snímky a záznamy dokumentujúce protiprávne konanie žalovaného zasahujúce do osobnostných práv žalobcov nebolo preto potrebné vyhotoviť a použiť so súhlasom žalovaného a tieto dôkazy sú preto aj bez takéhoto súhlasu žalovaného zákonné.

17. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s čl. 4 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešným žalobcom 1/ a 2/ odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ktorú náhradu je im povinný zaplatiť žalovaný spoločne a nerozdielne v sume aká bude vyčíslená rozhodnutím súdu prvej inštancie.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).